

"Журка" - Миленко Матицки

Љубав увек побеђује

Журка је књига која ми се допала на специфичан начин зато што описује живот тинејџера.

Главни лик у овој књизи је Будимир Абацијевић (Буда). Он је четрнаестогодишњак који има полусестру Зољу и млађег брата Пеђу. Сестра Зоља је одличан ученик а уједно и Аљина најбоља другарица. Аља је девојчица која се доселила из Немачке у Будин комшилук. Пеђа, као најмлађе дете породице, јако је немиран и несташан а иначе је и прави породични шпијун који само иде наоколо и њушка и цинкари. Будина мајка Јуца је врло ,нежна, осећајна, добра и увек настројена заштитнички према деци. Та особина је јако излуђивала Будиног тату, Милета, који је био строг и штедљив човек и који је штедео чак и на храни али је ипак волео да ужива у кафанским ручковима. Често је инсистирао на савршености, чиме је уносио немир у своју породицу.

Радња романа се дешава првих дана зимског распуста. С обзиром да је Буда имао јединицу из физике и двојку из математике, морао је да проведе распуст код куће. У том периоду се у његов комшилук доселила породица из Немачке са двоје деце, Ањом и Кристијаном. Та деца су била јако немирна. Буда се на први поглед заљубио у Ању али никада није признао, мада је то свима било јасно... Њему је било занимљиво Ањино понашање и све њене тинејџерске форе и глупирања. Зоља је приметила његове осећаје према Ањи па га је стално чачкала и задиркивала. Највише му је сметао Ањин удварач Џегер, са којим је флертовала како би га направила љубоморним.

Једне вечери Ања и Кристијан су организовали журку на којој је дошло до туче између Џегера и Буда. У тој жестокој тучи Буда је изгубио свест. Џегерову боксерску рукавицу Буда ће памтити до краја живота. И ако је Џегерова рука била тешка, очева је била још тежа. Та туча се наставила и сутрадан а када је Ања стала на Будину страну, схватио је да се и он њој свиђа.

Мени се у роману допало то што је писац користио тиејџерски језик да би ближе дочарао догађаје данашњице. Он говорећи о првој Будиној љубави говори о многим данашњим љубавним причама. Буда попут својих вршњака носи у себи велику потребу за доказивањем и за другачијим светом где ће он бити носилац акције. У роману су врло честе Будине драме, његове унутрашње борбе и муке, његова збуњеност и несигурност коју гура под тепих. Одушевиле су ме и бројне комичне сцене када Буда не зна да сакрије да не зна шта су ринглице, то што први пољубац поквари уснама замазаним од торте и сл. Најдирљивији део романа је сам крај који носи поруку «Љубав увек побеђује».